

Ekero storby. Söndag 21 Aug.
adress: Marichan. Ekero. - 87.

Mina Käraste två!

Hittills har allting gått mig så för-
träffligt väl i stånd sedan jag skil-
des från mitt kära vensällskap att
vi böra vara riktigt glada och tack-
samma, som jag är det. Inte i något
afseende behöfver jagna åstade
vara orolig. Nu skall vi riktigt böra
hur allt gestaltat sig ^{väl} i början af
Ålandsresa. Ni fick väl hört det från
Nådendal? Stuni var nog litet ledsen
öfver att jag vägnade på timmarne
i N. dal. Då jag varit beta i veckorna
i Nykåleby, men hon hade nu den gläd-
jen gvar, att tänka och tala om hvad
allt vi skulle ha gjort om jag dött der
ett par dagar: segelfärden, kaffeutflyg-
ter m.m. som jag har minna skäat att
tro aldrig skulle befröat verkligt.
Inte är stuni just så företagssam af sig
och för mig hade detta dessutom alls
ingen verkelse. Jag är så glad, att
jag var själfvisk den gången och icke

lät af hänsyn för stann gummans des
extra goda tillfället gå mig ur här-
derna. Jag för således outdag gäll
sedan i druckit the med skjuts
in till stbo. Min koffert och allt
smått rymdes med på härran, och
i hade en flink häst och en duglig
kusk. Kl. 11 precis stannade vi vid
"Walvoja" våra Brichous verkstad.
Två sjömän hade passat på och
kommo strax och togo mina saker.
I det samma kommo också de öfriga
två passagerarne, lotskapten Mellén,
från Marihamn och hans svägerska
fröken Wallenius, folkskollärarinna
i Hammarland. Vi fördes ned i krogen.
Kapten Andsten gaf mig så lytt
fröken en anman, och de båda kapte-
nerna lägrade sig i den lilla salongens
utanför. Just när jag skulle stiga
in till mig, framträdde ^{Kaptenen} han en
stor magnifikt bukett af idel hirta
och skära roser med litet blatt cme-
lau och sade: den här hör till lilla
frökenens lytt. Jag blef visligt öfver-
raskad och sade något om att det
var för mycket gentilt, men han sade
då strax att den inte var från honom,

och hade jag på min och förte, många juvarer från
1911

och dagen derpå fick jag också Kapiten
Thors' visitkort, som hörde till.
Var det inte vänligt och uppmärks-
amt af honom efter en så kort
sammansvaro? Han skall också få
några ord till tack, ty sedan är den
att jag i brielet från "Wasa" till Hå-
den dals båten glömd min regukap-
tän och nu måste bedja honom
skicka den med "Hango" eller "Ebo"
som går in till Mariehamnen. Vädret
var spegell klart och beaktligt hela
Thors dagen. Vi fingo tårflig men
ordentlig mat ombord, och både Kap-
ten och styrman voro utmärkt ar-
tiga. Andsten är nu en obastade
sjöman, och temligen oförskämd han
kan vara, men mot mig är han en-
dast hyggelig och snäll. Kl. 7 e.m.
landade vi vid "Ekerö" postbrygga
ordan vi saluterat med 2 kanonskott.
Presan från Ebo kostade mig nu
3 m. i drickspr. i stället för åttioinsatse
17 mark, och jag kom fram torsdag kväll
i stället för lördag f.m. och undslapp
nattguarter i Mariehamnen och 3 mil
skjutskärva. Herr Westerholmen, som
går kom hit på "Valvoja", sade att

alla jag och Thors
är den sista av de som
har varit i Hango

jag Knappet kan uppskatta min stora
tur, då jag ej pröfadt hvad en skjuts
på land till säga. Walogö kryssar
bär fram och åter, förändre materia
och proviant till Märket och Bogskär
der det repareras. Kapten A. tycker
om sällskapi och har nästan alltid
någon med sig. I natt reste Kurtens
med honom ända till Stockholm!
Det är minsamme gentilt att på detta
sätt resa till ^{och} land för ingenting.
Kapten har också sagt att han måste
väl föra hem mig, efter han fört
mig hit och kanske bli det ända
till H. förs om det passar i turerna.
Karna Brönberg och de andra här ha
flera gånger rest med honom.
Då Karna såg min stora hatt på
Walogö kände hon den och kom i
byesprång emot mig. Hon har varit
ensam hithills och var själaglad att
jag kom. Hon bodde hos Postmästarens
ett trefligt anspråkslöst folk, som
efter många preludeer och krus för
att ej visa sig angelägna också antogo
mig i inackordering. Första och andra
natten måste Karna bysa mig i sin
källa Kammar och i sitt säng (!) till

och jag åter min jag gilla att se det. Det kommes visst af
månaderna till mig, så jag gilla det. Det kommes visst af

(21. 8. 1887)

gumman Lirbelius hunnit få det till
stora rum vi nu bo i i ordning.
Nu bo vi i gentilt, hvad utrymmet be-
träffar, i post- och tullhuset, en
kaserullik gulmålad stenbyggnad
i två våningar. Jag begriper ganska
~~honom~~ ^{honom} tänkt på, som byggt ett dylikt
palats på Eckerö. Möbler ha vi till-
räckligt icke många af, men ett väldig
skåp, der postarkivet bor i öfversta
hyllan och alla våra egodelar i de 4
nedra, ett bord, som är 5 aln långt, några
skinnlästolar, gungstol och ett par
sälhörreda sängar. Vi ha det öfr-
all förväntan bra på allt sätt.
Det inre rummet är arbets och
undansättningsrum, i det yttre
sofa vi. Kallslagnar finns och sol
ha vi om morgnarna, ingen bläst lig-
ger på läst. Med maten har det heller
ingen nöd. Gumman Lirbelius lagar
allting sjelf och passar upp oss. Vi bo
i en liten stuga närmare stranden
och vi gå dit och äta i Annas förra
lilla rum. Kl. 9 få vi kaffe frukost
med ägg eller potatis. Utmärkt godt
starkt kaffe, allmänt berömt. På
f. m. få vi också kaffe när vi blott

Stämman, minna och kasse. Alla väl och förtäring. Alla väl och förtäring. Alla väl och förtäring.

(5981.8.12)
vilja springa dit och registrera. Må-
dag äter vi 3 tiden och ha tilltills
fått de raraste färsta flundror
och strömming, snålsoppa, ballon
m.m. Fisk där det väl mest bli, men
det är jag nöjd med. Pappa skulle
mysa åt dessa stekta flundror!
Sedan får vi äta kaffe, men gäls-
maten får vi hålla oss själva här
uppe; gummarna tycker om att lägga
sig tidigt och inte ha oss där då.
Hanna har ett kiffigt gasoljetkök, där
vi skola laga the. Smör, bröd, ost
får vi köpa oss. Hittills ha vi dock
souperat hos gummarna. För detta
betala vi 1-50 om dagen kvar. Inte
är det dyrt, då allting är snyggt
och riktigt och vi få så mycket kaffe.
Hanna betalande visst bara lunch i
sjöb vid kanalen, men fick inte
kaffe och så dålig mat, att hon
blef sjuk. Första dagen gick med
att man såg sig omkring efter moti-
vis språkade med Hurten, som bo här
helt nära till och voro bjudna hos
fru H.s mor, fru Stellan till gälden.
Det var också kyrkobes, dens Motis be-
de, och de bjödo oss barna till sig för

Till dyckerna var det för skuffen, idag: Vi ha trosting
gumpen i roskap, men telegraf utgået om 1.

i dag, men som ingendera af oss ha
den minsta lust, så fara vi helt en-
helt g. Det kan väl passa en annan
gång, för att g. vara oföfliga. Jag har
allts icke lust att börja med sällskap
lif här, dit jag flytt enbarn för att
fa' rå mig sjelf och måla. Underligt
att folk ha så svårt att förstå sådant.
Lilla flickan Kurten vill oändligt
gera vara med oss bitida och scut.
Hon är ytterst bortskämd, himnodig
och icke fri från litet väbbighet.

I morgon var hon här ett tag medan
vi ämnade sofo och sedan tinnan vi
fått kläderna på oss med allehanda
förslag om croquet, färätning hos den
sär med den till ^{i hörskrinda} prestens o. m. d. hvil-
ket allt, här skjutet ut och afslögs.

Af artister var här tills i går endast
en ung svensk landskapsmålare Westman.
Men så kom i går till min stora gläd-
de Westerholmen för att stanna ett
par veckor. Han ser så snäll, stilsam
och pålitlig ut, jag hoppas ha för
god nytta af honom. Fröken Danielson
är best till Wiborg, men skall senare
komma hit. Pensken Andersson [#] tän-
ke. Kapten Lindsten återhjemta ^{från} Ullög.
^{från Stockholm}

som är rest till Sjöborgs expeditionen

1 jag flyttade is hit upp och gjorde
 oss i ordning ordentligt. Sedan tecknade
 jag upp två små motiv här vid
 Stranden. Vacker är här egentligen
 icke, utom det stora öppna hafvet
 och himlet framför oss. Men här finns
 en rikedom af fiskar ^{fisk} köjer, Godar
 med halvtall, röda klippor, steniga
 stränder och annat måleriskt. En dag
 voro vi och sågo när fiskarne kommo
 hem med kötorra. De hade dem all-
 deles blänkande hvita af strömming,
 några hade ej rummet berge sina är-
 sjön, så fulla voro de, och det var
 första gången i sommar de fått en
 sådant fångst. När jag ej alls kom
 att dröja i Åbo, fick jag ej köpt några
 nödvändighetsbehof för måleringen, mera
 papper och några färger, hvilket oro-
 ade mig litet. Men hvad kan de!
 Kapitel Andsten reste till Stockholm
 i natt, och der köper han mig alltsam-
 mans enligt skriftlig requisition!
 Och det mycket bättre och billigare än
 i Åbo. Kan man icke kalla detta tur!
 I morgon skall arbetet riktigt begynna.
 Gud välsigne det, nog byder jag till.
 Helsa mina kära alla omkring er
 jungfrurna med! Toini, skicka det

Will tell him now. I go with the road and make the "new"
order with the fact of my children that all the other "has" Jack. I will
go with the fact that I go with the "old" and "new".

I have never seen you before